

Słowa Kardynała Alfonso López Trujillo

Przedstawiamy słowa Kardynała Alfonso López Trujillo na temat sakramentu małżeństwa.

"Znaczenie sakramentu małżeństwa dla społeczeństwa, a wcześniej dla samych małżonków, jest tak wielkie, że decyzja o wstąpieniu w związek małżeński, z oczywistych powodów, nie może być kwestią improwizacji".

Tym bardziej w naszej epoce, kiedy obserwujemy postępujący rozpad rodziny i korozję wartości małżeńskich. W przemówieniu do zgromadzenia plenarnego Rady do spraw Rodziny (4 października 1991), Ojciec Święty zauważył: „Im większe są pochodzące od otoczenia trudności w poznaniu prawdy sakramentu chrześcijańskiego i samej instytucji małżeńskiej, tym większe powinny być wysiłki w celu odpowiedniego przygotowania małżonków do podjęcia odpowiedzialności”.

Stajemy zatem wobec wielkiej i naglącej potrzeby duszpasterskiej. Rzeczywiście, przygotowanie do małżeństwa jest etapem wymagającym szczególnej delikatności w całości procesu ewangelizacji. Jest to chwila zakładania fundamentów pod nowy „Kościół domowy”, który, jeśli zbudowany będzie na skale, przyczyni się do wznoszenia wielkiego Kościoła. Ponadto rodzina, jako wspólnota życia i miłości, odgrywa równie ważną rolę także w społeczeństwie. Adhortacja apostolska *Familiaris consortio* bardzo trafnie wskazuje, iż „rodzina otrzymuje misję strzeżenia, objawiania i przekazywania miłości” (n. 17).

Wszelki zatem wysiłek, podejmowany by ułatwić przygotowanie do małżeństwa jest przyjmowany przez Kościół z życzliwością. W związku z niniejszą publikacją istnieją inne jeszcze powody do zadowolenia. Oprócz wierności nauczaniu Kościoła w kwestiach dotyczących małżeństwa i rodziny, pozycja ta harmonijnie, zręcznie i używając przyjemnego stylu łączy dwa wymagania wskazane w niedawnych dokumentach Magisterium, którym winny odpowiadać kursy czy spotkania przedmałżeńskie: wymiar ludzko-psychologiczny i nadprzyrodzono-eklezyjalny. Są to dwa aspekty wynikające ze szczególnego charakteru sakramentu małżeństwa. Dokument zatytułowany *Przygotowanie do sakramentu małżeństwa*, przygotowany przez Papieską Radę do spraw Rodziny (1996) stwierdza: „(…) dla chrześcijan małżeństwo, które ma swój początek w Bogu Stworzycielu, to rzeczywiste powołanie do szczególnego stanu i życia łaską. Powołanie to, aby zostało doprowadzone do swej dojrzałości, wymaga odpowiedniego i specjalnego przygotowania oraz jest specyficzną drogą wiary i miłości. Tym bardziej, że to powołanie dane jest obojgu małżonkom dla dobra Kościoła i społeczeństwa, dane jest z całym znaczeniem i siłą publicznego zobowiązania podjętego wobec Boga i wobec społeczeństwa. Zobowiązanie owo wykracza poza to, co indywidualne” (n. 9). W konsekwencji, formacyjne itinerarium (droga do celu) przyszłych małżonków winno łączyć osobiste dojrzewanie w wierze z przygotowaniem do życia małżeńskiego (c. *Familiaris consortio*, n. 66).

W rzeczywistości, małżeństwo ma swój początek w stworzeniu, dlatego jego charakterystyczne cechy rozpoznajemy w naturze ludzkiej. Mężczyzna i kobieta od początku powołani są do komplementarności we wspólnocie życia i miłości małżeńskiej. Rozumiemy przez to, że nawet biorąc pod uwagę nowość życia nadprzyrodzonego przyniesionego przez Chrystusa i obejmującą również małżeństwo -- jego aspekty ludzkie, psychologiczne i społeczne nie tylko nie tracą na ważności, ale nabierają głębszego i pełniejszego znaczenia. Cytowany już dokument Przygotowanie do sakramentu małżeństwa przypomina: „Przygotowanie do małżeństwa jest opatrnościowym i uprzywilejowanym momentem dla tych, którzy myślą o tym chrześcijańskim sakramencie, stanowi kairos, czyli decydujący czas, w którym Bóg wzywa narzeczonych i uzdalnia ich do rozeznania powołania do małżeństwa i powołania do życia, dla którego małżeństwo staje się bramą. Narzeczeństwo to czas intensywnej ewangelizacji” (n. 2). Należy więc stwierdzić, jak czyni to jeden z rozdziałów książki, iż „Chrystus uczy nas, jak w pełni przeżywać zaangażowanie małżeńskie”.

Prezentowane przez nas dzieło może ponadto stanowić cenną pomoc dla tych, którzy zawarli już związek małżeński. Otóż małżeństwo niesie z sobą określone zadanie i określoną misję, które wymagają ciągłej umiejętności uczenia się, adaptacji i zmiany, by móc przewyciężyć nieuniknione wyzwania i trudności, zawsze towarzyszące życiu małżeńskiemu. Cytowany dokument Przygotowanie do sakramentu małżeństwa w ostatnim paragrafie radzi, aby „młode małżeństwa - zwłaszcza w pierwszych pięciu latach życia małżeńskiego - były odpowiednio wspierane poprzez kursy dla młodych małżonków, prowadzone w parafiach bądź dekanatach, zgodnie z Dyrektorium Duszpasterstwa Rodzin”;, opublikowanym w 1993 roku. Życzymy więc tej publikacji, aby w kompetentny, aktualny i należyty sposób odpowiedziała na różnorodne wymagania duszpasterskie, aby dotarła do licznych czytelników dla dobra wielu małżeństw i rodzin, w Kościele i społeczeństwie.

ALFONSO KARDYNAŁ LÓPEZ TRUJILLO

Przewodniczący Papieskiej Rady do spraw Rodziny

/Wstęp do książki ks. Arturo Cattaneo "...i żyli długo i szczęśliwie"/